

мисѣж-тж си, та така да може да ся сподоби за свои-ты трудове съ вѣнецъ възнагражденія и отъ Музы-ты и отъ отечество, най-сѣтнѣ и отъ свои-ты си родители или благодѣтели; другояче той е пропаднѣлъ отъ всички и за всички. Заради това тыя отъ ученицы-ты на странж, за кои-то ми е рѣчь-та тукъ, трѣбва да знажтъ, че Отечество-то ни не гы е пратило прѣзъ три-деветъ рѣкы и пладины, по чюжды-ты свѣтове за да ся учять само на Геометріж-тж за измѣрваніе кривы-ты пѣтеки, высокы-ты прозорцы и бирташскы-ты масове на хора-та; нѣ гы е пратило съ пълнж надѣждж, че тѣ щжтъ иджтъ да събержтъ и за себе и за него много добро нѣщо. Отечество-то ни не иска да дочека отъ тѣхъ сынове съ сакаты ржцѣ въ ржжавицы, съ по едно око съ щехерь и брадаты главы, а пакъ дрьводѣлскы; нѣ иска да посрѣщне научно узрѣлы момцы, богаты съ различни познанія хора и достойны мжжіе за всякж работж. Ей това трѣбва да си иматъ прѣдъ видъ всякога тѣ, на това трѣбва да си мыслятъ и вынагы, да ся старажтъ за да ся приготвятъ, та да ся покажжтъ такывы въ Отечество-то ни, а не друго-яче.

Дано даде Господъ да дойдяхмы до годинж съ повече добры работы а лоши-ты — да гы нѣма!

